

at blot de se en Mand faae Krampe, saa virker det saa stærkt paa dem selv, at de næsten ligesom selv blive bedøvede. Man kan altsaa aldrig gjøre Regning paa, hvorledes Stemningen kan indvirke paa det enkelte Menneske, det kan være Et i det ene Øieblik og noget Andet i det andet. Jeg tror nu fuldt og fast, at der er en Stemning i Landet, og den er større, end det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel) antager, endogsaa her i Thinget, som ønsker Dødsstraffen afskaffet, og den vil blive stærkere og stærkere, jo oftere — hvad jeg naturligvis meget vilde beklage — Folk fik Anledning til at betragte dette blodige Skuepil; Bevægelsen henimod Dødsstraffens Afskaffelse vilde blive stærkere og stærkere, men det Modsatte vil blive Tilfældet, naar Henrettelsen skal finde Sted indenfor et Luffet Rum. Der vil ganske sikkert kun være forholdsvis saa tilstede; naar disse Referenter og Øvrigheds personer skulle overvære Henrettelsen paa altsor nært Hold, og denne Henrettelse ikke oplives af en stor Skare Mennesker, som ere i en Sindsstemning, der igjen paavirker den Enkelte, saa han ligesom bliver lidt ophidsset, vil det have en ganske anden Indflydelse og Indvirkning paa dem, der skulle være tilstede. Det er en betjendt Sag, at den stærke Ophidselse og Paavirkning føler man stærkest, naar man er i Selskab med Mange, stærkere i ethvert Fald, end hvor der kun er nogle Saa tilstede. Jeg tror derfor, at det ikke vil være saa ganske let at faae Mange til at overvære en Henrettelse, naar den finder Sted indenfor et Luffet Rum; hvis jeg var Referent for et Blad, vilde jeg meget betakke mig, dersom Redaktøren befalede mig at overvære en saadan Henrettelse, og dersom der gik Bud til disse forskjellige Embedsmænd, der skulde overvære den, frugter jeg meget for, at en stor Masse af disse Folk vilde betakke sig. Jeg kan imidlertid ikke indse, at der, fordi man bibeholder den offentlige Henrettelse, ikke skulde kunne være Orden tilstede. Som Ordføreren for Mindretallet (Brandes) bemærkede igaar, var der ved den sidste Henrettelse fuldkommen god Orden, som blev opretholdt af Folket selv, men hvorfor kan der ikke fra vedkommende Politimyndighed bestemmes, at der skal være et saa og saa stort Antal Politimænd tilstede, som kunne opretholde Ordenen? Det bedste Bevis for den Virkning, en saadan Henrettelse gjør, er ogsaa nævnt af den ærede Ordfører for Flertallet (Klein), idet han, vistnok med fuld Ret, udtalte, at den Mand, der skulde bibringe Morderen Slagen, var saa nervøs, at det vistnok var en væsentlig Grund, hvorfor han maatte benytte Øgen 3 Gange. Sa,

der er ingen Tvivl om, at Skarpretteren var i højeste Grad nervøs, og det er altsaa et talende Bevis for, at skjøndt han jo kun skulde udføre det, han skal, efterat lovlige Dom er fældet, var det saa smerteligt for ham, at han omtrent hele Natten forveien har fundet det rigtigt at gaa fra den ene Beværtning til den anden for at blive strammet op til at kunne udføre denne Gjerning, og det er ogsaa muligt, at han, netop fordi han gjorde dette, fandtes i en saadan Sindsstemning, at han ved Udførelsen af denne Handling blev mere nervøs. Men jeg tillader mig at tro, at det skal være et meget moralsk fordærvet Menneske, der med, hvad man til daglig Brug kalder „knusende Ro“, kan høre Øgen og berøve et Menneske Livet, og jeg tror, at det er Ret ved Udførelsen af saadanne Straffe at tage den menneskelige Sympathi en lille Smule med i Betragtning. Jeg veed meget godt, at, naar en Dommer skal dømme i en Sag, maa han ikke dømme efter sit Hjertes Følelse; det veed jeg meget godt, og det billiger jeg fuldstændig. Jeg tror dog imidlertid, at vi engang maa komme til det Resultat, at kun den, som har givet Livet, har Lov til at berøve Mennesket Livet, og det viser sig jo ogsaa heldigvis, at dette gjør sig gjældende mere og mere. Nu i vor Tid er det jo meget ofte, at Kongen benytter den Myndighed, der er givet ham til at benaade, og hvorfor ikke afskaffe denne Dødsstraf, som i andre Lande har viist sig paa ingen Maade at kunne afskrække fra Forbrydelser? Det er ikke længe siden, at jeg har læst en statistisk Beregning, saavidt jeg erindrer, fra Holland over, at Forbrydelserne der ingenlunde ere aftagne, og naar Forbryderne blive uskadeliggjorte for Samfundet ved Indespærring, saa mener jeg, det er tilstrækkeligt. Jeg skal kun med Hensyn til en af Mindretallets Bemærkninger tilføie følgende Bemærkning overfor det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) og den høitærede Justitsminister. Disse tvende Herrer synes at lægge særlig Vægt paa det, som er udtalt af Mindretallet, at under stærke politiske Bevægelser kunde det ikke være heldigt, at Henrettelsen blev udført i indelukket Rum, idet de mente, at dette ligesom var grebet ud af Luften, og det blev belyst derigjennem, at det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds fremdrog en Betragtning over, hvorledes Følelserne herhjemme vare dengang, da de socialistiske Bølger gik høit. Han vilde endogsaa nævne, at Øvrighederne dengang havde viist en overordentlig Grad af Overbærenhed. Det er jeg ikke saa ganske enig med